

KAJAK-POLO

kajak-polo, igra na vodi između dviju ekipa u specijalnim kajacima jednosjedima, duž. 3.5 m, šir. 0.7 m i najmanje tež. 12 kg; po ideji slična polu na biciklima ili polu na konjima. Svaka ekipa ima 6 igrača i 3 zamiene. Oni veslajući nastoje specifičnim veslima maksimalne duž. 2.4 m s okruglim lopaticama (polumjera 5 cm) i bez metalne rubne zaštite, ubaciti gumenu ili plastičnu loptu u protivnička vrata. Pramčane i krmne statve kajaka moraju biti posebno ojačane i zaštićene. Vodena površina za igru je duž. 70-90 m i šir. 40-50 m; vrata su šir. 4 m i vis. 1.5 m.

kajakaški dom, sp. objekt na obali rijeke, jezera ili mora; sadrži spremište (hangar) za čamce (slazu se konzolno jedan povrh drugoga), radionicu za popravak čamaca, svlačionice za veslače sa sanitarnim čvorom te prostoriju za upravu.

Kajakaški savez Jugoslavije, osn. 1966 sa sjedištem u Beogradu, udruženje republičkih i pokrajinskih kajakaških saveza. Prethodili su mu: Jugoslavenski kajakaški savez, osn. 1936 u Zagrebu, koji je djelovao do aprila

1941; Komisija za tehniku i sport pri Narodnoj tehnici Jugoslavije, osn. 1945, koja 1949 prerasta svojim jednim dijelom u Pomorsko-brodarski savez Jugoslavije. Reorganizacijom, 1966. od tog Saveza nastaje Jedriličarski savez Jugoslavije i Kajakaški savez Jugoslaviie: član je ICF, SFKJ, JOK i Vijeća Narodne tehnike Jugoslavije.

kajakaštvo (kanoistika), zajednički naziv za sp. granu veslanja na posebnim čamcima, kajacima i kanoima, u kojima su veslači okrenuti licem u smjeru vožnje, pokrećući čamac veslima koja nemaju oslonac. U k. postoje natjecanja na mirnim i divljim (brzim) vodama. Natjecanja na mirnim vodama (jezera, kanali, more) održavaju se za muškarce u disciplinama 500 m (K-1, K-2, K-4), 1000 m (K-1, K-2, K-4, C-1, C-2) i 10 000 m (K-1, K-2, K-4, C-1, C-2), za žene 500 m (K-1, K-2, K-4) te u štafeti 4 x 500 m (K-1), odvojeno za muškarce i za žene. Natjecanja na divljim vodama održavaju se na rijekama s brzim vodenim tokom (najmanje 2m/sek) a održavaju se u disciplinama slalom i spust. Veslač u kajaku sjedi, a čamac pokreće naizmjeničnim zaveslajima s jedne i druge strane čamca dvolopatastim veslom. Lopatice takvog vesla stoje u kutu od 90°, jedna prema drugoj. Zato se veslo pri svakom zaveslaju mora okrenuti za 90°. Discipline u kajakaštvu označavaju se velikim slovom K i brojem sjedišta u čamcu (K-1, K-2 i K-4). Veslač u kanoi na mirnoj vodi kleči samo na jednom koljenu, dok se drugom nogom upire o dno čamca stopalom noge koja je u koljenu pogrčena. Čamac pokreće uronjavanjem jednolopatastog vesla uz bok čamca pruženom rukom u jakom pretklonu. Krmari obrtanjem vesla u stranu pri kraju svakog zaveslaja. Discipline u kanoistici označavaju se velikim slovom C i brojem veslača u čamcu (C-1, C-2 i C-4), a natjecanja se održavaju na mirnim i divljim vodama. K. je na programu OI od 1936. Od 1933 održavaju se PE, od 1938 PS. U spustu na divljim vodama PS se održava od 1959, u slalomu od 1949. Brigu nad razvojem kajakaštva (kanoistike) u nas vodi Kajakaški savez Jugoslavije, a u svijetu Međunarodna kajakaška federacija (ICF).

Kajba, Zvonimir (1907), krojački obrtnik; svestrani sportaš i sp. radnik. Bavio se skijanjem, planinarstvom i jedrenjem. Jedan je od osnivača Ski kluba Rijeka (1971), odbornik PD Platak i PD Kamenjak. Dobitnik brojnih priznanja i nagrada od strane skijaških, planinarskih i nogometnih organizacija te Saveza za fizičku kulturu Rijeke.

Kajzelj, Vladimir (1905-72), liječnik; alpinist, član Turističkog kluba Skala (Ljubljana). Sudjelovao na I zimskim OI, 1924 u Chamonixu, u skijaškom trčanju na 50 km.

kakari geiko (jap.), džudo: metoda uvježbavanja napada bacanjima; jedan vježbač bez prestanka napada bacanjima, dok drugi samo izbjegava napade partnera, izmičući se tijelom (tai sabaki).

kakato (jap.; peta), karate: donji i stražnji dio pete i udarac zadan tim dijelom. Najčešće se vrlo snažno udara pružanjem pete prema natrag, rjeđe u stranu ili prema naprijed, u niske cilieve.

kake (jap.; napad), džudo: završni dio bacanja, trenutak u kojem se nestabilnost protivnika (tsukuri) iskorištava za završnu akciju, tj. bacanje protivnika na tlo.

kake dachi (jap.; ukršteni stav), karate: stav u kojem natjecatelj stoji na jednoj nozi, iza čije se pete oslanja stopalo druge noge; variianta nekoashidachija.

